

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn ק"ג of מנחות of דף קג. Some of the topics we will learn about include:

מנחה מן השעורים

קמח

בלא שמן ובלא לבונה

If someone pledges a מנחה of barley, regular flour, or without oil and לבונה, he must bring a standard מנחה of wheat, of fine flour, and with oil and לבונה.

חצי עשרון

יביא עשרון שלם

If he pledged a מנחה of $\frac{1}{2}$ עשרון, he must bring a מנחה of a whole עשרון, which is the minimum size מנחה.

עשרון ומחצה

יביא שנים

If he pledged $1\frac{1}{2}$ עשרון, he must bring two עשרונים.

הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה

If someone declares, "I shall be a נזיר to abstain from dried or pressed figs;"

And a נזיר does NOT become forbidden from these items;

It is a מחלוקת if he becomes a נזיר;

And this depends on whether

A

מנחה מן השעורים
קמח
בלא שמן ובלא לבונה

חצי עשרון
יביא עשרון שלם

עשרון ומחצה
יביא שנים

הריני נזיר
מן הגרוגרות ומן הדבילה

B

תפוס לשון ראשון

Whether we follow his first statement independently or not;

מנחה של ששים עשרון

או ששים ואחד

One can donate a מנחה of up to sixty עשרון and bring it in one כלי, as one large מנחה. However, if he donated sixty-one, he must bring the last עשרון in a separate כלי, as a separate מנחה.

כל הראוי לבילה אין בילה מעכבת בו

The act of mixing is not essential, but the ability to mix it is essential.

דם נבילות

טומאה נבילה of a נבילה transmits.

B

תפוס לשון ראשון

מנחה של ששים עשרון
או ששים ואחד

כל הראוי לבילה
אין בילה מעכבת בו

דם נבילות

1 So, let's review...

Zugt di Mishnah

האומר הרי עלי מנחה מן השעורים
יביא מן החטים

If someone says, "I vow to bring a מנחה of barley," he must
bring a מנחה of wheat.

קמח

יביא סולת

If he pledged a מנחה of regular flour, he must to bring a
מנחה of fine flour.

בלא שמן ובלא לבונה

יביא שמן ולבונה

If he pledged a מנחה without oil and לבונה, he must to bring
a מנחה with oil and לבונה.

חצי עשרון

יביא עשרון שלם

If he pledged a מנחה of a $\frac{1}{2}$ עשרון, he must bring a מנחה of a
whole עשרון, which is the minimum size of a מנחה.

עשרון ומחצה

יביא שנים

If he pledged $1\frac{1}{2}$ עשרון, he must bring two עשרונים.

1

משנה

האומר הרי עלי מנחה מן השעורים
יביא מן החטים

If someone says,
"I vow to bring a מנחה of barley,"
he must bring a מנחה of wheat.

קמח
יביא סולת

If he pledged a מנחה of regular flour,
he must to bring a מנחה of fine flour.

בלא שמן ובלא לבונה
יביא שמן ולבונה

If he pledged a מנחה without oil and לבונה,
he must to bring a מנחה with oil and לבונה.

חצי עשרון
יביא עשרון שלם

If he pledged a מנחה of a $\frac{1}{2}$ עשרון,
he must bring a מנחה of a whole עשרון,
which is the minimum size of a מנחה.

עשרון ומחצה
יביא שנים

If he pledged $1\frac{1}{2}$ עשרון,
he must bring two עשרונים.

2 The Gemara cites a related מחלוקת, where someone made two contradictory statements:

הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה

If someone declares, "I am a נזיר to abstain from dried or pressed figs;"

And a נזיר does NOT become forbidden from these items;

בית שמאי אומרים

נזיר

ובית הלל אומרים

אינו נזיר

הריני נזיר, because

תפוס לשון ראשון

We go by his first statement.

Therefore, when he said נזיר הריני, he became a נזיר, despite his adding מן הגרוגרות ומן הדבילה.

however, hold that he is not a נזיר, because we go by the entire statement as one, and so he is not a נזיר, because he retracted from obligating himself from being a נזיר.

Based on the above, the Gemara offers two explanations for our Mishnah:

1.

אמר חזקיה

בית שמאי היא

Our Mishnah reflects the opinion of בית שמאי, and so we follow his first statement. Therefore, as soon as he said הריני נזיר, he became obligated in a standard מנחה of wheat. However, according to בית הלל, he would not be obligated in a מנחה at all, because we go by his entire statement and he pledged a מנחה that does not exist.

2.

רבי יוחנן אמר

אפילו תימא בית הלל

באומר

אילו הייתי יודע שאין נודרין כך

לא הייתי נודר כך אלא כך

מנחה also agrees that he is obligated in a standard מנחה, if he says, "If I would have known that a מנחה cannot be made of barley, I would have pledged a standard מנחה of wheat."

Therefore, he IS obligated in a standard מנחה, and the mention of barley is not a retraction.

2

הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה

If someone declares,
"I am a נזיר to abstain from dried or pressed figs;"
And a נזיר does not become forbidden
from these items;

ובית הלל אומרים

אינו נזיר

Because

we go by the entire
statement as one,
and so he is not a נזיר,
because he retracted from
obligating himself from
being a נזיר.

בית שמאי אומרים

נזיר

Because

תפוס לשון ראשון
We go by his first statement.
When he said נזיר הריני,
he became a נזיר,
despite his adding
מן הגרוגרות ומן הדבילה.

Based on the above, the Gemara offers
two explanations for our Mishnah:

1

אמר חזקיה

בית שמאי היא

Our Mishnah reflects the opinion of בית שמאי,
and so we follow his first statement.
Therefore, as soon as he said הריני נזיר,
he became obligated in a standard מנחה of wheat.

However, according to בית הלל,
he would not be obligated in a מנחה at all,
because we go by his entire statement
and he pledged a מנחה that does not exist.

2

רבי יוחנן אמר

אפילו תימא בית הלל

באומר

אילו הייתי יודע שאין נודרין כך
לא הייתי נודר כך אלא כך

also agrees

that he is obligated in a standard מנחה, if he says,
"If I would have known that a מנחה cannot be made of
barley, I would have pledged a standard מנחה of wheat."

Therefore, he IS obligated in a standard מנחה,
and the mention of barley is not a retraction.

3 However, חזקיה asked
מאי איריא דתני מנחה מן השעורים
ליתני מן העדשים
Why did the Mishnah necessarily refer to barley, and not
to lentils? If our Mishnah follows his first expression, he
should have to bring a standard מנחה regardless of what he
said later?

Therefore,
הדר ביה חזקיה
חזקיה retracted his position, and ruled
לא שנו אלא דאמר מנחה מן השעורים
אבל אמר מנחה מן העדשים לא
This is only if he mentioned barley, because
בשעורים טעי
He mistakenly thought that he could bring a מנחה of
barely.
But if he mentioned lentils, he is not obligated, because
בעדשים לא טעי
He knows that there is no מנחה of lentils, and so he
certainly meant to retract, and is not obligated at all.

The Gemara adds
אמר זעירי
לא שנו אלא דאמר מנחה
אבל לא אמר מנחה לא
Only if he said
הרי עלי מנחה מן השעורים
יביא מן החטים
Because,
תפוס לשון ראשון
Once he pledged a מנחה, he became obligated in a standard
מנחה, even though he then mentioned a type of מנחה that
cannot be brought.
However, if he said
הרי עלי מנחת שעורים
He is completely exempt, because he only referred to a
מנחה of barley, which cannot be brought.

3
? *חזקיה*
**מאי איריא דתני מנחה מן השעורים
ליתני מן העדשים**
*Why did the Mishnah necessarily refer to barley,
and not to lentils? If our Mishnah follows his first expression,
he should have to bring a standard מנחה
regardless of what he said later?*

Therefore,
הדר ביה חזקיה
חזקיה retracted his position, and ruled
**לא שנו אלא דאמר מנחה מן השעורים
אבל אמר מנחה מן העדשים לא**
*This is only if he mentioned barley, because
בשעורים טעי*
*He mistakenly thought
that he could bring a מנחה of barely.*
*But if he mentioned lentils, he is not obligated,
because*
בעדשים לא טעי
*He knows that there is no מנחה of lentils, and
so he certainly meant to retract, and is not
obligated at all.*

אמר זעירי
**לא שנו אלא דאמר מנחה
אבל לא אמר מנחה לא**
Only if he said
**הרי עלי מנחה מן השעורים
יביא מן החטים**
Because,
תפוס לשון ראשון
*Once he pledged a מנחה, he became obligated in a
standard מנחה, even though he then mentioned a
type of מנחה that cannot be brought.*
However, if he said
הרי עלי מנחת שעורים
*He is completely exempt, because he only referred
to a מנחה of barley, which cannot be brought.*

4 However, the Gemara asks from another case in the Mishnah:

עשרון ומחצה
יביא שנים

If he pledged $1\frac{1}{2}$ עשרון, he must bring two עשרונים.

Now,

כיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון
כי אמר חצי עשרון לא כלום קאמר

Once he first mentioned a מנחה, he became obligated in one עשרון;

And the subsequent reference to $\frac{1}{2}$ עשרון should not obligate him in another עשרון?

The Gemara answers:

דאמר הרי עלי מנחה חצי עשרון ועשרון

He first pledged a $\frac{1}{2}$ עשרון, and then another עשרון.

Therefore,

כיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון
כי אמר חצי עשרון ולא כלום קאמר

Once he pledged a מנחה he became obligated in one עשרון, and the mention of $\frac{1}{2}$ עשרון is meaningless. Therefore,

כי הדר אמר עשרון

מייתי עשרון אחרינא

When he mentioned another עשרון, he became obligated in a second עשרון.

=====

The Mishnah concludes

רבי שמעון פוטר

שלא התנדב כדרך המתנדבין

In all these cases, his pledge is ineffective, and he is not obligated to bring a מנחה at all, since he did not pledge a מנחה according to the proper הלכות.

And the Gemara explains that רבי שמעון holds

אף בגמר דבריו אדם מתפיס

We consider all of his words as one complete statement, and since he mentioned details of a מנחה that are not possible, he is exempt.

=====

4

?

However, the Gemara asks
from another case in the Mishnah:

**עשרון ומחצה
יביא שנים**

If he pledged $1\frac{1}{2}$ עשרון, he must bring two עשרונים.

כיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון
כי אמר חצי עשרון לא כלום קאמר

Once he first mentioned a מנחה,
he became obligated in one עשרון;

And the subsequent reference to $\frac{1}{2}$ עשרון should
not obligate him in another עשרון?

The Gemara answers:

**דאמר הרי עלי מנחה
חצי עשרון ועשרון**

He first pledged a $\frac{1}{2}$ עשרון, and then another עשרון.

Therefore,

כיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון
כי אמר חצי עשרון ולא כלום קאמר

Once he pledged a מנחה
he became obligated in one עשרון,
and the mention of $\frac{1}{2}$ עשרון is meaningless.

Therefore,

כי הדר אמר עשרון
מייתי עשרון אחרינא

When he mentioned another עשרון,
he became obligated in a second עשרון.

5 Zug di Mishnah

מתנדב אדם מנחה של ששים עשרון ומביא בכלי אחד
אם אמר הרי עלי ס"א
מביא ששים בכלי אחד ואחד בכלי אחד
One can donate a מנחה of up to sixty עשרון and bring it in one כלי, as one large מנחה. However, if he donated sixty-one, he must bring the last עשרון in a separate כלי, as a separate מנחה.

And the Mishnah first gives the reason as;

שכן הציבור מביא
ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת
ששים ואחד

On the first day of Sukkos that falls on a Shabbos, there are a total of sixty-one communal עשרונים offered:

Three each for the thirteen פרים, bulls; $13 \times 3 = 39$;

One each for the fourteen כבשים, lambs; $14 \times 1 = 14$

Two each for the two אילים, the rams of the; מוסף חג הסוכות;
 $2 \times 2 = 4$

Additionally, there was one each for the שני כבשים, two lambs, of the 2; מוסף יום השבת; $x 1 = 2$

And one each for the two 2; קרבנות תמיד; $x 1 = 2$

For a total of 61;

Therefore,

דיו ליחיד שהוא פחות מן הציבור אחד

It is appropriate for the offering of an individual to be one less than the ציבור.

However,

אמר רבי שמעון
והלא אלו לפרים ואלו לכבשים
ואינם נבללים זה עם זה

The above cannot be the reason for the maximum מנחה to be of 60 עשרונים, because the מנחות of the bulls and the lambs are brought separately, because since they have different amounts of oil they cannot be mixed with each other, because if one absorbs oil from the other, one will be lacking oil, and the other will have too much oil.

Rather, the reason for the maximum of 60 is because עד ששים יכולין ליבלל

Up to sixty עשרונים can be mixed well.

However, the רבנן replied

אמרו לו

ששים נבללין

וששים ואחד אין נבללין

Sixty עשרון can be mixed well, and 61 cannot?

5

מלך

מתנדב אדם מנחה של ששים עשרון ומביא בכלי אחד
אם אמר הרי עלי ס"א
מביא ששים בכלי אחד ואחד בכלי אחד

One can donate a מנחה of up to sixty עשרון and bring it in one כלי, as one large מנחה.

However, if he donated sixty-one, he must bring the last עשרון in a separate כלי, as a separate מנחה.

And the Mishnah first gives the reason as;

שכן הציבור מביא
ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת
ששים ואחד

On the first day of Sukkos that falls on a Shabbos, there are a total of sixty-one communal עשרונים offered:

Three each
for the thirteen
פרים

$$13 \times 3 = 39$$

One each
for the fourteen
כבשים,

$$14 \times 1 = 14$$

Two each
for the two אילים
מוסף חג הסוכות

$$2 \times 2 = 4$$

One each
for the two
קרבנות תמיד

$$2 \times 1 = 2$$

39

14

4

2

2

61

Therefore,

דיו ליחיד שהוא פחות מן הציבור אחד

It is appropriate for the offering of an individual to be one less than the ציבור.

אמר רבי שמעון

והלא אלו לפרים ואלו לכבשים
ואינם נבללים זה עם זה

The above cannot be the reason for the maximum מנחה to be of 60 עשרונים, because the מנחות of the bulls and the lambs are brought separately, because since they have different amounts of oil they cannot be mixed with each other, because if one absorbs oil from the other, one will be lacking oil, and the other will have too much oil.

Rather, the reason for the maximum of 60 is because

עד ששים יכולין ליבלל

Up to sixty עשרונים can be mixed well.

6 To which רבי שמעון responded
 אמר להם
 כל מדות חכמים כן
 All measurements of Halachah are like that, because we
 have to establish a precise שיעור. For example,
 בארבעים סאה הוא טובל
 ובארבעים סאה חסר קרטוב
 אינו יכול לטבול בהן
 One can immerse in a מקוה of forty סאה, but cannot
 immerse if the מקוה is missing the slightest amount?

A בריתא adds additional examples:

כביצה מטמא טומאת אוכלין
 כביצה חסר שומשום אין מטמא טומאת אוכלין
 Food the size of an egg is susceptible to the טומאה of
 foods, but if it slightly smaller, it is not susceptible.

Similarly,

שלשה על שלשה מטמא מדרס
 שלשה על שלשה חסר נימא אחת
 אינו מטמא מדרס
 A cloth measuring three טפחים by three טפחים can become
 מדרס when a טמא sits or leans on it, but if it is one
 thread smaller, it does not become מדרס.

6

The רבן replied
**אמרו לו
 ששים נבללין
 וששים ואחד אין נבללין**
*Sixty עשרון can be mixed well,
 and 61 cannot?*

רבן responded
**אמר להם
 כל מדות חכמים כן**
*All measurements of Halachah are like that,
 because we have to establish a precise שיעור.*

For example,
**בארבעים סאה הוא טובל
 ובארבעים סאה חסר קרטוב
 אינו יכול לטבול בהן**
*One can immerse in a מקוה of forty סאה,
 but cannot immerse if the מקוה
 is missing the slightest amount?*

בריתא
**כביצה מטמא טומאת אוכלין
 כביצה חסר שומשום
 אין מטמא טומאת אוכלין**
*Food the size of an egg
 is susceptible to the טומאה of foods,
 but if it slightly smaller, it is not susceptible.*

Similarly,
**שלשה על שלשה מטמא מדרס
 שלשה על שלשה חסר נימא אחת
 אינו מטמא מדרס**
*A cloth measuring three טפחים by three טפחים
 can become מדרס when a טמא sits or leans on it,
 but if it is one thread smaller,
 it does not become מדרס.*

- 7 The Gemara asks
וכי אין נבללין מאי הוי
It should be כשר even if it cannot be mixed, because we
learned in a Mishnah
אם לא בלל כשר
A מנחה is כשר even if it was not mixed?
- ר' זירא answers
כל הראוי לבילה אין בילה מעכבת בו
וכל שאינו ראוי לבילה מעכבת בו
The act of mixing is not essential, but the ability to mix it
is essential.

- 7
- וכי אין נבללין מאי הוי
*It should be כשר even if it cannot be mixed,
because we learned in a Mishnah*
- אם לא בלל כשר
A מנחה is כשר even if it was not mixed?
- ר' זירא
כל הראוי לבילה
אין בילה מעכבת בו
וכל שאינו ראוי לבילה
בילה מעכבת בו
*The act of mixing is not essential
but the ability to mix it is essential.*